

Κάποιοι άνθρωποι συναντούν την μοίρα τους συχνά στο δρόμο που πήραν για να την αποφύγουν.

Με αφορμή την παρουσίαση την περασμένη Κυριακή στην αίθουσα της ΑΧΕΠΑ τού βιβλίου "Someone else's war" (Ο πόλεμος κάποιου άλλου) τού Φιλ Καφκαλούδη με θέμα την περιπετειώδη ζωή τής γιαγιάς του, Ολγας Σταμπόλη, από τη γνωστή δημοσιογράφο και τηλεπαρουσιάστρια, Ελένη Βατσκοπούλου, τα δύο αυτά εκλεκτά παιδιά τής ομογένειας συμφώνησαν ότι τα εγγόνια έχουν καθήκον να γράψουν τις ιστορίες των γιαγιάδων και παππούδων τους. Η Ελένη Βατσκοπούλου που γράφει και αυτή ένα βιβλίο επισήμανε την ανάγκη να καταγραφεί η ιστορία κάθε ελληνικής οικογένειας στην Αυστραλία. Ο Φιλ Καφκαλούδης τόνισε τη διστακτικότητα που αντιμετώπισε από τους δικούς του συγγενείς ν' αναφερθούν στα θλιβερά γεγονότα τής κατοχής και τού εμφυλίου πολέμου όταν έκανε τις έρευνες για τη ζωή τής γιαγιάς του και υποστήριξε την πρόταση λέγοντας πως όποτε συναντά έναν Έλληνα ηλικιωμένο διερωτάται ποιά να είναι άραγε η ιστορία αυτού τού ανθρώπου.

Το ότι η πρόταση αυτή έγινε από δύο δημοσιογράφους ελληνικής καταγωγής που διαπρέπουν στα Αγγλόφωνα ΜΜΕ δεν με εκπλήττει, εκείνο που θα μου προκαλέσει έκπληξη είναι αν η ομογένεια, ή μάλλον οι φορείς και ηγέτες τους αγκαλιάσουν την πολύ σημαντική ιδέα και την κάνουν πραγματικότητα. Η ιστορία των ανώνυμων Ελλήνων μεταναστών στην Αυστραλία είναι τόσο σημαντική, όσο η ιστορία τού Ελληνισμού στους Αντίποδες επειδή αυτοί με την προσφορά τους την οικονομική, αλλά και την εθελοντική εργασία τους δημιούργησαν τα μεγάλα έργα για τα οποία δικαίως είμαστε υπερήφανοι. Είναι ένα σημαντικό κομμάτι τής ιστορίας τού απανταχού Ελληνισμού, τού ελληνικού έθνους θα έλεγα, οι προσωπικές ιστορίες αφανών ανθρώπων που βρέθηκαν στα πέρατα τής γης και διέπρεψαν με σκληρή δουλειά και το εμπορικό δαιμόνιο τής φυλής μας, μα προπαντός που γέννησαν παιδιά τα οποία τιμούν την ελληνική καταγωγή τους.



Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

ΦΙΛ ΚΑΦΚΑΛΟΥΔΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ ΒΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ:

"Εμείς πρέπει να γράψουμε την ιστορία των παππούδων και γιαγιάδων μας"



Όπως για παράδειγμα τον Καφκαλούδη και την Βατσκοπούλου και δεν αναφέρω άλλα ονόματα παιδιών μας που διακρίνονται στην ευρύτερη κοινωνία τής Αυστραλίας για να μην αδικήσω τις χιλιάδες από αυτά που τα ονόματά τους δεν χωρούν στις σελίδες ολόκληρης τής εφημερίδας μας.

Γι' αυτό, γι' άλλη μια φορά, θα τονίσω την ανάγκη δημιουργίας ενός εκδοτικού οίκου αποκλειστικά για τον παγκόσμιο Ελληνισμό, όχι μόνο για την εκτύπωση βιβλίων από Έλληνες τής Διασποράς, αλλά κυ-

ρίως για τη διανομή τους σε όλο τον κόσμο. Σ' ένα πολύ ευχάριστο γεύμα με τον Δρ Βασίλη Αδραχτά και την εκλεκτή Γιώτα Κριλή στο σπίτι της πρόσφατα, στην πολύ ενδιαφέρουσα συζήτησή μας αναφέρθηκε η έλλειψη όχι μόνον ενός εκδοτικού οίκου, αλλά -όπως τόνισαν οι δύο έμπειροι συνομιλητές μου- και ενός συστήματος διανομής αυτών των βιβλίων όπου υπάρχουν Έλληνες. Να διαβάσουν οι Έλληνες σε άλλες χώρες τα βιβλία των Ελληνοαυστραλών κι' εμείς τα δικά τους, ιδιαίτερα όταν η ποιότη-

τά τους είναι εγγυημένη από μια επιτροπή ακαδημαϊκών και λογοτεχνών που θ' αποφασίζουν ποιο βιβλίο θα εκδοθεί και θα διανεμηθεί όπου υπάρχουν Έλληνες. Ονειρο απατηλό; Εστω, αλλά γιατί να μην το συζητήσουμε πριν το απορρίψουμε;

Όσον αφορά στην προχθεσινή βιβλιοπαρουσίαση, ο Φιλ Καφκαλούδης και η Ελένη Βατσκοπούλου, εγκατέλειψαν την πεπατημένη σε παρόμοιες εκδηλώσεις και προτίμησαν να συζητήσουν καθιστοί σαν δύο παλιοί φίλοι το θέμα τού βιβλίου, τα προβλήματα που αντιμετώπισε ο συγγραφέας στις έρευνές του από έλλειψη επισήμων στοιχείων για την εποχή εκείνη, την πολύτιμη βοήθεια που βρήκε από την μητέρα του, τις θείες του και άλλους συγγενείς, την προσωπικότητα τής "επανάστατριας" γιαγιάς του και πιο σημαντικό, τους δεσμούς αυτών των δύο με την ελληνικότητά τους.

Το πολυπληθές ακροατήριο, η συμπαθέστατη ηθοποιός σύζυγός του, Τζάκι Ρις και ολόκληρη η οικογένεια, παρακολούθησαν με αδιάπτωτο ενδιαφέρον τη συζήτηση ανάμεσα σε δύο έμπειρους επαγγελματίες στη χρήση τού λόγου που χαιρόσουν να τους ακούς.

Θα ήθελα να συγχαρώ την ΑΧΕΠΑ, που με την άψογη οργάνωση για τέτοιες εκδηλώσεις έχει κάνει το κτήριό της στο Ροκντέιλ μια φιλόξενη γωνιά με μοναδικά ζεστά περιβάλλον για τα ελληνικά γράμματα και τους ανθρώπους που τ' αγαπούν και υπηρετούν. Όπως το θέλει η παράδοση τής ΑΧΕΠΑ, μετά την βιβλιοπαρουσίαση προσφέρθηκαν νόστιμοι μεζέδες και ποτά για να συνεχιστεί η συζήτηση στα πηγαδάκια που δημιουργούνται για τα απαραίτητα σχόλια.

Συγχαρητήρια αξίζουν, φυσικά και στους πρωταγωνιστές τής εκδήλωσης, Φιλ Καφκαλούδη και την Ελένη Βατσκοπούλου που με χαρά συνάντησα ύστερα από πολλά χρόνια όταν μου έδωσε μια από τις πρώτες συνεντεύξεις μου και ανυπομονώ να διαβάσω το δικό της βιβλίο.

Ο ΝΙΤΣΕ ΕΞΗΓΕΙ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΣΜΟ "Γιατί μισούν τους Έλληνες"

Πιο επίκαιρος από ποτέ είναι ο Φρειδερίκος Νίτσε, αναμφισβήτητα ένας από τους σημαντικότερους Γερμανούς φιλοσόφους. Στο πρώτο του βιβλίο με τίτλο "Η Γέννηση τής Τραγωδίας" (1872) και συγκεκριμένα στο κεφάλαιο 15, ο Νίτσε κάνει μια ιδιαίτερη μνεία στο ελληνικό έθνος αποδεικνύοντας ότι ο Νίτσε ήταν πολύ μπροστά από την εποχή του. Η στάση ορισμένων κύκλων στην Ευρώπη απέναντί μας, σε συνδυασμό με τη δυσπιστία που υπάρχει γύρω από τους Έλληνες έχει προβληματίσει κατά καιρούς και τους πιο αυστηρούς κριτές

μας. "Οι Έλληνες είναι τεμπέληδες και φοροφυγάδες" είναι μερικά μόνο από τα κοσμητικά σχόλια που ακούγονται διεθνώς τους τελευταίους μήνες κάνοντας πολλούς να αναρωτιούνται γιατί τόσο μένος γύρω από ένα λαό με μία λαμπρή ιστορία και ένα αξιοζήλευτο πολιτισμό.

Ο φιλόσοφος Φρειδερίκος Νίτσε δίνει μία ξεχωριστή απάντηση. Διαβάστε το χαρακτηριστικό απόσπασμα από το βιβλίο:

"Αποδεδειγμένα σε κάθε περίοδο της εξέλιξής του ο δυτικοευρωπαϊκός πολιτισμός προσπάθησε να απελευθερώσει τον εαυτό του από τους Έλληνες. Η προσπάθεια αυτή είναι διαποτισμένη με βαθύτατη δυσαρέσκεια, διότι

οτιδήποτε κι αν δημιουργούσαν, φαινομενικά πρωτότυπο και αξιοθαυμασμού, έχανε χρώμα και ζωή στη σύγκρισή του με το ελληνικό μοντέλο, συρρικνωνόταν, κατέληγε να μοιάζει με φθηνό αντίγραφο, με καρικατούρα.

Έτσι ξανά και ξανά μια οργή ποτισμένη με μίσος ξεσπάει εναντίον των Ελλήνων, εναντίον αυτού του μικρού και αλαζονικού έθνους, που είχε το νεύρο να ονομάσει βαρβαρικά ότι δεν είχε δημιουργηθεί στο έδαφός του...

Κανένας από τους επανεμφανιζόμενους εχθρούς τους δεν είχε την τύχη να ανακαλύψει το κώνειο, με το οποίο θα μπορούσαμε μια για πάντα να απαλλαγούμε απ' αυτούς. Όλα τα δηλητήρια

του φθόνου, της ύβρεως, του μίσους έχουν αποδειχθεί ανεπαρκή να διαταράξουν την υπέροχη ομορφιά τους.

Έτσι, οι άνθρωποι συνεχίζουν να νιώθουν ντροπή και φόβο απέναντι στους Έλληνες. Βέβαια, πού και πού, κάποιος εμφανίζεται που αναγνωρίζει ακέραια την αλήθεια, την αλήθεια που διδάσκει ότι οι Έλληνες είναι οι ηνίοχοι κάθε επερχόμενου πολιτισμού και σχεδόν πάντα τόσο τα άρματα όσο και τα άλογα των επερχόμενων πολιτισμών είναι πολύ χαμηλής ποιότητας σε σχέση με τους ηνίοχους, οι οποίοι τελικά αθλούνται οδηγώντας το άρμα στην άβυσσο, την οποία αυτοί ξεπερνούν με αχίλλειο πήδημα".